

Надихаючи один одного

Ключовий вірш: *«Давайте дбати один про одного, щоб спонукати до любові та добрих справ».*
Євреїв 10:24

Вибрані уривки з Писання:
Євреїв 10:22-25

Зазвичай слово «спонукати» використовується для опису розпалювання гніву або злої волі. Однак у нашому ключовому вірші апостол використовує це слово для опису спонукання до добра, стимулювання християнського зростання в любові та добрих справах. Інший переклад цього виразу — «мотивувати один одного».

Надихати одне одного на любов і добрі справи — ось справжня мета і призначення послідовників Господа, коли вони збираються разом. Усім нам потрібна допомога та підбадьорення, які ми отримуємо від спілкування з тими, хто поділяє нашу дорогоцінну віру. Апостол також наголошує, що спілкування з братами стає дедалі важливішим, коли ми «бачимо, що наближається той день». Євреїв 10:25

Щоб належним чином підбадьорювати один одного до любові та добрих справ, апостол вказує, що ми повинні спочатку «звертати увагу один на одного». Це означає, що нам потрібно розвивати сердечну співчутливість до інших, зважаючи на їхні випробування, труднощі та слабкості. У цьому заклику «підбадьорювати

один одного» до любові та добрих справ описано прекрасний духовний баланс. Ані любов, ані ревність до добрих справ не є незалежними одна від одної. Справжня християнська любов не може існувати, якщо вона не виявляється в добрих справах. Так само не може бути справ, які вважаються добрими в очах Господа, якщо вони не є наслідком або проявом справжньої християнської любові.

Добрі справи апостол Павло в іншому місці описує як «труд любові» (1 Солунян 1:3). Це показує, що справжня любов «трудиться», або діє. Така любов — це не просто добрий характер без будь-яких діл любові, припускаючи, що цього достатньо, щоб бути приємним Богу. Любов, яка повинна наповнювати й керувати нашим християнським життям, — це любов Божа, любов, якою володіє й яку демонструє наш Небесний Отець у своєму ставленні до грішного людства. Бог так полюбив наш грішний людський рід, що віддав те, що коштувало Йому більше, ніж будь-що інше, що Він міг би віддати, — Свого єдинородного і улюбленого Сина, Ісуса. (Івана 3:16). В Ісусі ми маємо приклад досконалого поєднання справжньої любові та добрих справ. Звичайно, ми не можемо виконувати всі справи, які робив наш Спаситель, але ми можемо прагнути розвинути дух, який спонукатиме нас робити все, що в наших силах.

Грецьке слово «*κοінонія*», перекладене в Новому Завіті як «*спілкування*», означає «*партнерство*» (Галатів 2:9; Філіп'ян 1:5; 1 Івана 1:6,7). Християнська спільнота — це більше, ніж просто зустрічі для обговорення спільних переконань.

Бажання зустрічатися одне з одним має бути викликане усвідомленням того, що ми покликані Богом бути Його співпрацівниками у Його великому плані просвітлення та спасіння проклятого гріхом світу людства. 2 Коринтян 5:17-21; 6:1

Павло підкреслює роботу, до якої нас запросили долучитися, пояснюючи: «Бог був у Христі, примиряючи світ із Собою... і доручив нам слово примирення. Тож то ми є послами за Христа». (2 Коринтян 5:19,20). Це означає, що, якщо ми будемо вірними аж до смерті, ми будемо брати участь разом із Христом, нашою Главою, у великій справі примирення загубленого світу людства з Богом. Це спільна справа, у якій кожен послідовник Учителя є партнером. «Спонукати» або «мотивувати» одне одного до вірності у зв'язку з цією справою має бути нашою головною метою, коли ми збираємося разом.